

Nr 13(448) 2024

SIEWCA

UCZESTNICZĘ WE WSPÓLNOŚCIE KOŚCIOŁA

Pismo Parafii p.w. Nawiedzenia Najświętszej Maryi Panny w Sejnach
23 czerwiec-6 lipiec 2024

Cena 2 zł

PARAFIALNY
ODDZIAŁ AKCJI
KATOLICKIEJ
SEJNY

*Panie, ratuj nas,
bo giniemy*

Narodzenie św. Jana Chrzciciela 24/06

Św. Apostołów Piotra i Pawła 29/06

Św. Tomasza Apostoła 03/07

Czym innym jest otrzymanie daru, a czym innym zachowanie go do końca. Co stanie się z chrześcijaninem, który popadł w grzech, a więc utracił łaskę przebaczenia?

ze strachu przed prześladowaniami, składali ofiary bożkom. Kiedy zaś wracali do Kościoła i prosili o odpuszczenie grzechów, słyszeli odpowiedzi, że już je otrzymali „raz na zawsze”. Na tym polegał

Czas przebaczenia

Pytanie to stawiano już przy końcu czasów apostoelskich, a odpowiedź na nie wydawała się jednoznaczna: tak jak odpuszczenie grzechów dokonało się na krzyżu „raz na zawsze”, tak również otrzymuje się je w czasie chrztu świętego „raz na zawsze”, „nie można bowiem tych – którzy raz zostali oświeceni (...) a jednak odpadli

– odnowić ku nawróceniu” (Hbr 6,4-6). „Jeśli bowiem dobrowolnie grzeszymy po otrzymaniu po otrzymaniu pełnego poznania prawdy, to już nie ma dla nas ofiary przebiegającej za grzechy, ale jakieś przerażające oczekiwanie sądu i żar ognia” (Hbr 10,26-27). Dla tego, kto oczekuje nieuchronnego przyjścia Chrystusa, czas jest jakby zawieszony, przestaje istnieć, a dla grzechu nie ma miejsca. „Ktokolwiek się narodził z Boga, nie grzeszy”, mówi św. Jan, gdyż strzeże go Syn Boży (1 J 5,18). Z tego przekonanie wywodzi się jedynie prawo znane jedynie pierwszym pokoleniom chrześcijan: „Po chrzcie nie wolno już grzeszyć” (Tertulian).

Mimo to również w tamtych czasach bardzo wielu chrześcijan, znużonych oczekiwaniem na powtórne przyjście Pana, opuszczało zgromadzenie „świętych” i powracało do „trosk” świata pogańskiego. Może nawet ulegli jego pokusom, nawykom, powracali do dawnych grzechów, a czasem wręcz

dramat chrześcijan żyjących w środowisku pogańskim.

Rozważając przypowieści o miłosierdziu, Kościół nie miał wątpliwości, że otrzymał nieograniczoną władzę odpuszczania grzechów. W jaki sposób to czynił, nie było rzeczą najważniejszą. A zatem zaczął zachęcać do powrotu tych, którzy go porzucili.

Mieli oni „czynić pokutę” naznaczoną przez Kościół. Otrzymywali zatem „powtórne odpuszczenie grzechów, czyli łaskę pojednania, ale znowu tylko jednorazowo. Nie chciano bowiem podważać jednego, niepowtarzalnego charakteru sakramentu chrztu.

Wzywając pogan do nawrócenia, Kościół czuł się zobowiązany, by ukazywać się im widzialnej świętości jako młoda oblubienica, „chwalebna, nie mająca skazy czy zmarszczki, czy czegoś podobnego, ale święta i niepokalana” (por. Ef 5,27). Tak sobie wyobrażano początkowo przebieg sakramentu „pokuty”, z karą ekskomuniki za grzechy publiczne, z długą publiczną pokutą proporcjonalną do ciężaru winy, z uroczystym, zbiorowym, ale jedynym rozgrzeszeniem, z tolerancją na ewentualne udzielenie go po raz drugi.

Z książki Wierzę str. 400 - 401

MYŚLI ŚW. JANA VIANNEYA

*Trzeba się zastanowić nad tym, że mamy duszę,
którą trzeba zbawić, i czeka na nas wieczność.*

*Świat bogactwa, przyjemności, zaszczyty przemina,
niebo i piekło nigdy nie przemina.*

MOC SŁOWA

Ewangelia w nauce św. Jana Pawła II

NIEDZIELA XII ZWYKŁA – 23 czerwca

Mk 4,35-41

W tego dnia, gdy zapadł wieczór, Jezus rzekł do swoich uczniów: «Przeprawmy się na drugą stronę». Zostawili więc tłum, a Jego zabrali, tak jak był w łodzi. Także inne łodzie płynęły z Nim. A nagle zerwał się gwałtowny wicher. Fale były w łodzi, tak, że łódź już się napędliała wodą. On zaś spał w tyle łodzi na wezgłowiu. Zbudzili Go i powiedzieli do Niego: «Nauczycielu, nic Cię nie obchodzi, że ginimy?» On, powstawszy, zgromił wicher, i rzekł do jeziora: «Milcz, ucisz się!» wicher się uspokoił i nastała głęboka cisza. Wtedy rzekł do nich: «Czemu tak bojaźliwi jesteście? Jakże brak wam wiary!» Oni zlekli się bardzo i mówili między sobą: «Kim On jest właściwie, że nawet wicher i jezioro są Mu posłuszne?».

REFLEKSJA NIEDZIELNA

Uciszenie burzy na jeziorze Genenezaret powinno być odczytywane jako znak trwałej obecności Chrystusa w „łodzi” Kościoła, która nieraz w ciągu dziejów bywa narażona na burzę i wichry. Obudzony przez uczniów, Jezus rozkazał wichrom i jeziorowi, po czym nastała cisza. Wtedy rzekł: „Czemu tak bojaźliwi jesteście? Jakże wam brak wiary?” (Mk 4,40). Jezus pragnie wpoić w Apostołów i uczniów wiarę w swoją obecność, która działa wśród nich i ich osłania nawet w najbardziej burzliwych momentach dziejów, wtedy gdy w duszy może rodzić się wątpliwość w Bożą pomoc. W teologii cud jest często interpretowany jako znak obecności Jezusa oraz gwarancja ufności, jaką pokładają w Nim chrześcijanie i Kościół. *Katecheza, 1987*

PAPIESKIE INTENCJE MODLITWY LIPIEC 2024

O opiekę duszpasterską nad chorymi

Módlmy się, aby sakrament namaszczenia chorych dał przyjmującym go osobom oraz ich bliskim siłę od Pana, stając się dla wszystkich widocznym znakiem współczucia i nadziei.

NIEDZIELA XIII ZWYKŁA – 30 czerwca

Mk 5,21-43

Gdy Jezus przeprawił się z powrotem łodzią na drugi brzeg, zebrał się wielki tłum koło Niego, a On był jeszcze nad jeziorem. Wtedy przyszedł jeden z przełożonych synagogi, imieniem Jair. Gdy Go ujrzał, upadł Mu do nóg i prosił silnie: «Moja córeczka dogorywa, przyjdź i połóż na nią rękę, aby ocalała i żyła». Poszedł więc z nim, a wielki tłum szedł za Nim. Przyszli ludzie do przełożonego synagogi i donieśli: «Twoja córka umarła, czemu trudzisz jeszcze Nauczyciela?» Lecz Jezus słysząc co mówiono, rzekł przełożonemu synagogi: «Nie bój się, jeszcze wierz». I nie pozwolili nikomu iść za sobą z wyjątkiem Piotra, Jakuba i Jana, brata Jakubowego. Tak przyszli do domu przełożonego synagogi. Wobec zamieszania, płaczu i głośnego zawodzenia wszedł i rzekł do nich: «Czemu robicie zgietk i płaczenie? Dziecko nie umarło, tylko śpi». I wyśmiewali Go. Lecz On odsunął wszystkich, wziął tylko ojca, matkę dziecka oraz tych, którzy z Nim byli i wszedł tam, gdzie dziecko leżało. Ujawszy dziecko za rękę, rzekł do niej: «Talitha kum», to znaczy: «Dziewczynko, mówię ci, wstań». Dziewczynka natychmiast wstała i chodziła, miała bowiem dwanaście lat. I osłupieli wprost ze zdumienia. Przykazał im też z naciskiem, żeby nikt o tym nie wiedział, i polecił, aby jej dano jeść.

REFLEKSJA NIEDZIELNA

Chrystus, dokonując tych „cudów – znaków”, działał własną swą mocą, we własnym imieniu, równocześnie zaś w najgłębszym zjednoczeniu z Ojcem. Tak więc raz jeszcze stajemy tutaj wobec tajemnicy Syna Człowieczego – Syna Bożego, który przekracza swoim ja wszelkie ograniczenia ludzkiej kondycji – choć przecież przynależy do niej z własnego wyboru oraz wszystkie możliwości ludzkiej realizacji czy choćby ludzkiego poznania. *Katecheza, 18 XI 1987*

Jedni uważają skromność za przejaw słabości, wycofania się, lęku. Według nich liczy się tylko przebojowość, twardość granicząca z bezczelnością, tupet, a nawet zarozumialstwo. Inni widzą zaletę, która świadczy o klasie człowieka, jego kulturze i cnotliwości.

Bez skromności człowiek zatracza obiektywizm, innych traktuje z góry, wszystkie zasługi przypisuje sobie. Wciąż krąży wokół swego „ja”. Chce błyszczeć, być nieomylny samowystarczalny. Trudno mu przyznawać się do błędów, obnosi się ze swoją pozycją, bogactwem zdolnościami, sukcesami, które uważa za własną zasługę. Jednak z takiej postawy rodzą się samotność, izolacja, brak szczęścia.

Człowiek skromny jest „ubogi w duchu”. Wie, że Bóg mu dał życie, że jest w Jego rękach. Ufa Mu w każdych okolicznościach. Trudy, cierpienia uczą go pokory i skromności. Życie, zdrowie, talenty, umiejętności uważa za Bożą dzierżawę – powinien

się dzielić z bliźnimi. „Co masz, czego byś nie otrzymał? A jeśli otrzymałeś, to czemu się nie chęlpisz, tak jakbyś nie otrzymał?” (Kor 4, 7), mówił św. Paweł. Tak, brak skromności to przejaw pychy, a ta zawsze sprowadza na bezdroża. Tego uczy historia pierwszych rodziców.

Ile razy mówimy: dlaczego Bóg nie robi tego albo tamtego. Zabieramy głos na każdy temat, tak jakbyśmy się na wszystkim znali. Gdyby nas posłuchali – myślimy – świat stałby się lepszy. A tak na prawdę znamy się na niewielu rzeczach. Dlatego człowiek powinien chwalić nie siebie, lecz Boga i Jemu za wszystko dziękować. Jesteśmy „wypadkową” tego, co nam przekazali rodzice, nauczyciele, kapłani i dobrzy ludzie.

Pomyślmy o Chrystusie, Matce Bożej i św. Józefie. Jezus niczego sobie nie przypisywał. Mówił że jest zbawieniem i światłem dlatego, że taka jest prawda. Poza Nim bowiem nie ma zbawienia ani szczęścia. I mówił to z pokorą. Jezus zawsze powtarzał, że głosi nie swoje słowa, ale słowa które usłyszał od Ojca. W chwili śmierci oddał się całkowicie Ojcu, ufał Mu jak dziecko.

A Eucharystia? Co za skromność Boga! Nie przychodzi w potęgę, ale w prostocie, w niepozornym kawałku chleba. A Pismo Święte? Niby zwykła książka, a przecież są w nim światło i moc Ducha Świętego. Niesamowite! A słowa konsekracji? Bóg posłuszny kapłanowi staje się obecny wśród nas. A sakrament pokuty? Bóg przez skromne „narzędzie”, jakim jest kapłan, przyjmuje ludzkie wyznanie, rozgrzesza.

Matka Boża także ma wiele powodów do tego, by ją chwalić. Jednak sama tego nie czyni. Zwyczajnie służy. Prosi o pomoc w Kanie Galilejskiej, chowa się w cień, jak każdy z nas, choć jest Matką Boga i nie ma grzechu. W niebie także nie odpoczywa, lecz czuwa i nieustannie wstawia się za nami. A św. Józef? Zwyczajne małżeństwo, zwyczajny codzienny trud pracy, troska o najbliższych. Wykonał swoje zadanie i zniknął! Nawet nie wiemy, kiedy umarł, co mówił.

Czyrmy często rachunek sumienia. A gdyby taki rachunek uczynili nam najbliżsi? Żyjmy tak, abyśmy największą pochwałę otrzymali od naszego niebieskiego Ojca.

Leonard Przybysz

KALENDARZ LITURGICZNY

23/06 NIEDZIELA DWUNASTA ZWYKŁA

Słowo Boże: Hi 38, 1-11; 2Kor 5, 14-17; Mk 4, 35-41

24/06 PONIEDZIAŁEK, NARODZENIE ŚW. JANA CHRZCICIELA

Słowo Boże: Iz 49, 1-6; Dz 12, 22-26; Łk 1, 57-66.80

25/06 WTOREK XII TYGODNIA ZWYKŁEGO

Słowo Boże: 2Krl 19, 9-11.14-21.31-36; Mt 7, 6.12-14

26/06 ŚRODA XII TYGODNIA ZWYKŁEGO

Słowo Boże: 2Krl 22, 8-13; 23, 1-3; Mt 7, 15-20

27/06 CZWARTEK NMP NIEUSTAJĄCEJ POMOCY

Słowo Boże: 2Krl 24, 8-17; Mt 7, 21-29

28/06 PIĄTEK WSP. ŚW. IRENEUSZA, BPA I MĘCZ

Słowo Boże: 2Krl 25, 1-12; Mt 8, 1-4

29/06 SOBOTA ŚW. AP PIOTRA I PAWŁA

Słowo Boże: Dz 12, 1-11; 2Tm 4, 6-9.17.18; Mt 16, 13-19

30/06 NIEDZIELA XIII ZWYKŁA W CIĄGU ROKU

Słowo Boże: Mdr 1, 13-15; 2, 23-24; 2Kor 8, 7.9.13-15; Mk 5, 21-43

01/07 PONIEDZIAŁEK XIII TYGODNIA ZWYKŁEGO

Słowo Boże: Am 2, 6-10.13-16; Mt 8, 18-22

02/07 WTOREK XIII TYGODNIA ZWYKŁEGO

Słowo Boże: Am 3, 1-8; 4, 11-12; Mt 8, 23-27

03/07 ŚRODA ŚWIĘTO ŚW. TOMASZA APOSTOŁA

Słowo Boże: Ef 2, 19-22; J 20, 24-29

04/07 CZWARTEK XIII TYGODNIA ZWYKŁEGO

Słowo Boże: Am 7, 10-17; Mt 9, 1-8

05/07 PIĄTEK XIII TYGODNIA ZWYKŁEGO

Słowo Boże: Am 8, 4-6.9-12; Mt 9, 9-13

06/07 SOBOTA BŁ. MARII TERESY LEDÓCHOWSKIEJ, ZAK

Słowo Boże: Am 9, 11-15; Mt 9, 14-17

Ks. Prałat Zbigniew Bzdak – proboszcz parafii

OGŁOSZENIA DUSZPASTERSKIE

1 Kim dla mnie jest Jezus Chrystus?" – to pytanie winno nam towarzyszyć zawsze i wszędzie. A razem z nim właściwa odpowiedź, że jest On naszym Panem, Mistrzem i Mesjaszem. Rozpoczynający się czas wakacji i urlopów staje się wspaniałą okazją, aby o tym zaświadczyć. Prośmy, by nie zabrakło nam w tym wiary i odwagi...

2 Dzisiaj przeżywamy pierwszą wakacyjną niedzielę i z racji przypadającego Dnia Ojca powierzamy wszystkich ojców szczególnej opiece św. Józefa i życzymy wiary i mocy Bożej w odpowiedzialnym prowadzeniu swoich dzieci i całej rodziny najprostszą drogą do Pana Boga, drogą miłości, pokoju i prawdy. Modlimy się za ojców.

3 Każdego czerwcowego wieczoru o godz. 17:00 zapraszamy na nabożeństwa ku czci Serca Pana Jezusa. Warto czcić Najświętsze Serca naszego Zbawiciela i powierzać siebie i rodzinę Bożej Opatrzności składając w Boskim Sercu całą swoją ufność. Zapraszamy na kończące się w tym roku nabożeństwa czerwcowe.

4 Jutro przypada uroczystość Narodzenia Świętego Jana Chrzciciela. To poza Jezusem i Jego Matką, Maryją, jedyny święty, którego czcimy ziemskie narodziny. Przez jego wstawiennictwo pragniemy modlić się o łaskę bycia wiarygodnym świadkiem Jezusa Chrystusa. Zapraszamy do udziału w Eucharystii o godz. 6:30; 8:00 i 17:30.

5 Natomiast w sobotę, 29 czerwca, świętować będziemy uroczystość Świętych Apostołów Piotra i Pawła. To dwa filary, na których opiera się cała nasza kościelna wspólnota. Zapraszamy na wspólną modlitwę na Mszach Świętych o godz. 6:30; 8:00 i 17:30 w intencji całego Kościoła, jego widzialnej głowy, a także nas samych, byśmy stawali się apostołami Chrystusa w miejscu naszej pracy, nauki i odpoczynku. Zbierana w tym dniu taca jest przeznaczona na potrzeby Stolicy Apostolskiej.

6 W pierwszym tygodniu lipca przypada pierwszy czwartek, pierwszy piątek i pierwsza sobota miesiąca. W pierwszy czwartek zapraszamy do wspólnej modlitwy za wszystkich powołanych do służby Bożej oraz o nowe i święte powołania. W pierwszy piątek całodzienna adoracja Najśw. Sakramentu w ołtarzu głównym, okazja do spowiedzi przed Mszą św. W lipcu i sierpniu nie będzie odwiedzin chorych i starszych w domach. W pierwszą sobotę nabożeństwo ku czci Niepokalanego Serca Maryi o 17:00. Wracamy do codziennej modlitwy różańcowej w kaplicy Matki Bożej o 17:00.

7 Serdeczne Bóg zapłać za wszystkie ofiary składane na potrzeby naszej Parafii, na bieżące utrzymanie naszych obiektów sakralnych (bazyliki i klasztoru), na spłatę kredytu zaciągniętego na remont klasztoru, na przeprowadzone dotychczas i zaplanowane w tym roku prace remontowe (w klasztorze remont pomieszczeń na piętrze, remont elewacji, w bazylice remont kaplicy Najśw. Serca Pana Jezusa. Bóg zapłać wszystkim ofiarodawcom.

**W lipcu i sierpniu Msze św. w naszej bazylice
w dni powszednie będą sprawowane
o godz. 7:15 i 17:30.**

**Intencje zamówione na godz. 6.30 i 8.00
będą odprawiane o godz. 7:15.**

**Kancelaria parafialna będzie czynna
we wtorek i piątek w godz. 9:00-10:00 i 15:30-16:30.**

Kościół wzrasta przez Eucharystię

Itak pod tchnieniem Ducha Świętego, poczynając od Pięćdziesiątnicy jerozolimskiej, Kościół rośnie.

Różne są w nim „dary łaski” i różne „rodzaje posługiwania” – i wreszcie „działania” – lecz „ten sam Duch”, lecz „jeden Pan”, - lecz „ten sam Bóg, sprawca wszystkiego we wszystkich” (por. Kor 12, 4-6).

W każdym człowieku i w każdej ludzkiej wspólnocie, w każdym kraju, języku i narodzie, w każdym pokoleniu – Kościół poczyną się na nowo i rośnie.

Rośnie zaś jako Ciało, bo tak jak ciało skupia w jedno wiele członków, organów, komórek, tak Kościół skupia w jedno z Chrystusem wielu ludzi. Wielkość za sprawą Ducha Świętego objawia się w jedności, a jedność zatrzymuje w sobie wielość. „Wszyscyśmy bowiem w jednym Duchu zostali ochrzczeni, aby stanowić jedno ciało... Wszyscyśmy też napojeni jednym Duchem” (1 Or 12, 13).

U podstaw zaś tej duchowej jedności, która każdego dnia wciąż na nowo rodzi się i objawia, pozostaje sakrament Ciała i Krwi, wielka pamiątka Krzyża i Zmartwychwstania, znak nowego i wiecznego Przymierza, który Chrystus sam dał w ręce Apostołów i założył u podstaw ich posłannictwa.

W mocy Ducha Świętego Kościół buduje się jako Ciało poprzez Sakrament Ciała. W mocy Ducha Świętego Kościół buduje się jako Lud nowego Przymierza poprzez Krew nowego i wiecznego

Przymierza.

Niewyczerpana jest w Duchu Świętym życiodajna moc tego Sakramentu. Kościół z niego żyje – w Duchu Świętym – życiem swojego Pana. „Panem jest Jezus”.

Św. Jan Paweł II

„Wezwanie Maryi nie jest jednorazowe. Jej apel musi być podejmowany z pokolenia na pokolenie, zgodnie z coraz nowymi «znakami czasu». Trzeba do niego nieustannie wracać. Trzeba go podejmować wciąż na nowo”.

Te słowa Jan Paweł II wypowiedział w 1982 roku w Fatimie, kiedy dziękował za cud ocalenia życia. Papież odniósł się wówczas do treści fatimskiego przesłania. Podkreślił, że trzeba nam wciąż na nowo powracać do wezwania, które skierowała do nas Fatimska Pani. Przywołajmy zatem kilka zdań z treści wspomnianego orędzia. „Jeżeli ludzie nie przestaną obrażać Boga, to w czasie pontyfikatu Piusa XI rozpocznie się druga wojna, gorsza. Kiedy pewnej nocy ujrzycie nieznaną światło, wiedźcie, że jest to wielki znak od Boga, że zbliża się kara na świat za liczne jego zbrodnie, będzie wojna, głód, prześladowanie Kościoła i Ojca Świętego. Aby temu zapobiec, przybędę, aby prosić o poświęcenie Rosji memu Niepokalanemu Sercu i o Komunię świętą wynagradzającą w pierwsze soboty. Jeżeli moje życzenia zostaną spełnione, Rosja nawróci się i zapamięta pokój, jeżeli nie, bezbożna propaganda rozszerzy swe błędne nauki wo świecie, wywołując wojny i prześladowania Kościoła, dobrzy będą męczennicy, a Ojciec Święty będzie musiał wiele wycierpieć. Różne narody zginą”.

Niepokalone Serce Maryi

Zauważmy, że te słowa rzucają zupełnie inne światło na obraz współczesnego świata. Dlaczego doświadczamy wojen, dlaczego pokój tak często, dla tak wielu ludzi na świecie jest jedynie marzeniem? Ludzka logika podsuwa wiele racjonalnych rozwiązań i odpowiedzi związanych z polityką, ekonomią, wskazuje na działania konkretnych ludzi – przywódców państw. Papież Pius XII w czasie II wojny światowej w bardzo dosadny sposób, w duchu Fatimy, przypominał światu, jakie jest negatywne źródło wojen. „Trzeba, by wszyscy poznali i uznali że ta wojna, która wydaje się największą od początku świata, jest ostatecznie nie czym innym, jak najślusniejszą karą z powodu obrażania Bożej spra-

wiedliwości. Rozum ludzki, zadufany w swoje siły, odmówił należnego Bogu posłuszeństwa”.

Zatem to grzech, odrzucenie Boga tak naprawdę jest głównym źródłem wojen i cierpienia tak wielu ludzi na

świecie. Matka Boża jednoznacznie stwierdziła w Fatimie, że droga do pokoju prowadzi przez nawrócenie i modlitwę. Nawrócenie, czyli zerwanie z grzechem, by już więcej nie obrażać Boga. Jeśli zaś chodzi o modlitwę, Maryja wskazuje nam bardzo konkretną

NIEM DO POKOJU

jej formę: nabożeństwo do Jej Niepokalanego Serca. Przywołajmy tu słowa Hiacynty, która w ostatnich miesiącach życia tak mówiła do Łucji: „już niedługo pójdę do nieba. Ty tu zostaniesz, aby ludziom powiedzieć, że Bóg chce wprowadzić na świecie nabożeństwo do Niepokalanego Serca Maryi. Kiedy nadejdzie czas, aby o tym mówić, nie kryj się. Powiedz wszystkim ludziom, że Bóg daje nam łaski za pośrednictwem Niepokalanego Serca Maryi, że ludzie muszą je uprosić przez to Serce, że Serce Jezusa chce, aby obok Niego wielbiono Niepokalane Serce Maryi. Niech proszą o pokój Niepokalane Serce Maryi, bo Bóg temu Sercu powierzył pokój na świecie. Ach, gdybym mogła włożyć w serca wszystkich ludzi ogień, który płonie w głębi mojego serca, i który sprawia, że kocham tak bardzo Serce Jezusa i Serce Maryi.

Święto Królowej

Jakże głęboko mała Hiacynta zrozumiała treść przesłania Fatimskiej Pani i jak bardzo była przejęta tymi słowami! Nawet w czasie choroby i cierpienia nie przestawała o tym mówić i mobilizować Łucję, by ona przypominała o tym światu i ludziom. Prawda ta znalazła swój wyraz również w nauczaniu kościoła i postawie papieży, którzy poświęcali świat i Rosję Niepokalanemu Sercu Maryi. Taka była bowiem prośba Maryi, a zarazem związana z nią Obietnica: By zażegnać przyszłą wojnę, by powstrzymać błędy Rosji, by usunąć przyczynę cierpień całych narodów.

Jakże wymowny staje się dziś fakt, że papież Pius XII, w 1946 roku nakazał ukoronowanie figury Matki Bożej w Fatimie na Królową świata i pokoju. Ponadto encykliką *Ad caeli Reginam* ustanowił wspomnienie Maryi Królowej i połączył z tym dniem konkretne wezwanie związane z Fatimą.

Ks. Krzysztof Czapla SAC

Krew Boga w moich żyłach

Święta siostra Faustyna Kowalska zanotowała kiedyś w swoim Dzienniczku następującą myśl skierowaną do Jezusa: *Twoja żywa Krew łączy się z krwią moją (...) niech Twoja czysta i szlachetna Krew pulsuje całą mocą w moim sercu (Dz 8332).*

Niesamowite słowa! Porażające głębią prawdy w jej najprostszej formie. Kiedy przystępuję do Komunii Świętej, Ciało i Krew Chrystusa wnikają w moje ciało. Krew Chrystusowa płynie w moich żyłach – również jeśli nie spożywam jej pod postacią wina. Albowiem – jak uczy Sobór Trydencki – w czcigodnym sakramencie Eucharystii pod każdą postacią w każdej jej odłuczony częścią zawiera się cały Chrystus (...) prawdziwie, rzeczywiście i substancjalnie Ciało i Krew wraz z Duszą i Bóstwem Pana naszego Jezusa Chrystusa.

Powstaję od ołtarza Pańskiego z nie wzruszoną pewnością, że nie jestem już niewolnikiem, lecz synem. Jeżeli zaś synem, to i dziedzicem z woli Bożej (Ga 4,7). Moim celem i zadaniem jest dziedziczyć Królestwo Boże. Do kogo bowiem rzekł Pan Zastępów: Jesteście bogami i wszyscy – synami Najwyższego (Ps 82,6), jeśli nie do tych, w których płynie Święta Krew Królewska? A płynie ona w żyłach każdego, kto karmi się Eucharystią – bo kto spożywa moje Ciało i Krew moją pije, trwa we Mnie, a Ja w nim (J6,56). Kiedy sobie człowiek to wszystko w pełni uzmysłowi; kiedy do jego świadomości ponad wszelką wątpliwość dotrze fakt, iż Komunia Święta jest Mistyczną Transfuzją Najdroższej Krwi Chrystusowej do jego żył – wskutek której staje się on krewnym Boga w Trójcy Jedynej, co go włącza w szeregi Dynastii Króla Wszechświata – wówczas zaprawdę trudno sobie lekce ważyć Najświętszy Sakrament.

Bądź niegodnie Go przyjmować czy świadomie i dobrowolnie z niego zrezygnować. Albo się zawahać przed oddaniem swojej krwi dla Krewnego.

Jerzy Wolak

BAZYLIKA MNIEJSZA

p.w. Nawiedzenia Najświętszej Maryi Panny w Sejnach

Adres parafii: 16-500 Sejny, Plac Świętej Agaty 1; tel.: 87 516-21-41; 606 254 906

w sieci: sejny.diecezja.elk.pl; [tt: @ParafiaSejny](https://www.facebook.com/ParafiaSejny); [fb: @ParafiaSejny](https://www.facebook.com/ParafiaSejny)

Konto bankowe: BS Sejny 20 9354 0007 0000 0000 0635 0003

Proboszcz parafii: ks. prałat Zbigniew Bzdak, e-mail: parafiasejny@gmail.com

Wikariusze: ks. Michał Maciejewski, ks. Przemysław Pastewski

W OSTATNIM CZASIE :

SAKRAMENT CHRTU ŚWIĘTEGO:

09/06/2024 Lea Nazaruk
Sebastian Pszczółkowski
Henryk Kaliszewski

Zapowiedzi przedślubne:

Romuald Żukowski, kawaler, Burbiszki i Marlena Śłużyńska,
wdowa, Burbiszki. oboje Parafii tutejszej.

Jan Dec, kawaler, Suwałki, Parafia MB Miłosierdzia i Natalia
Modzelewska, panna, Sejny, Parafia tutejsza.

SAKRAMENT MAŁŻEŃSTWA:

15/06/2024 Jolanta Czerlanis i Jerzy Użdżiło
Ewelina Karłowicz i Piotr Kucal
Emilia Gryguć i Waldas Jakubowski
22/06/2024 Monika Rapczyńska
i Krzysztof Rydzewski

ODESZLI DO WIECZNOŚCI:

✠ Stanisław Jarmołowicz, l. 67, Sejny, zm. 04/06/2024

✠ Janina Jodango, l. 75, Sejny, zm. 04/06/2024

✠ Alicja Romańska, l. 70, Sejny, zm. 04/06/2024

✠ S. Barbara Matejkowska, l. 86, Sejny, zm. 12/06/2024

OFIARODAWCY NA REMONT

Serdeczne Bóg zapłać ofiarodawcom,
którzy złożyli swoje ofiary na potrzeby
naszej Parafii w Roku Pańskim 2023

Dotychczas byli ofiarodawcy z okazji kołеды 2023, a teraz

składający ofiary na konto, w kopertach, czy w kancelarii:

Bender Zita, Sejny, Wojska Polskiego
Palanis Alicja Jerzy, Sejny, Wojska Polskiego
Orzechowscy Janina Antoni, Daniłowce
Gibas Małgorzata Jerzy, Bubele
Auron Aurelia, Sejny, Strażacka
Luto Beneturda, Sejny, Łąkowa
Staśkiewicz Alicja, Sejny, Konarskiego
Fidrych Natalia Przemysław, Sejny, Wojska Polskiego
Moroz Helena, Zaleskie
Klimaniec Pelagia Eugeniusz, Sejny, Żwirki i Wigury
Wydro Teresa Marek, Sejny, Konarskiego
Gryziewicz Agnieszka Radosław, Sejny, Konarskiego
Żegarscy Grażyna Jan, Sztabinki
Burdyn Barbara Stanisław, Sejny, Grodzińskiego
Rzeniecka Marianna, Sejny, Parkowa
Kobeldis Teresa, Sejny, Emilii Plater
Buchowscy Genowefa Wacław, Zaleskie
Palanis Danuta Piotr, Sejny, Łąkowa
Czakis Ewa Zdzisław, Sejny, Piłsudskiego
Gaber Halina Jan, Sejny, Łąkowa
Wałukanis Leokadia, Sejny, Zawadzkiego
Jasiewicz Irena, Sejny, Zawadzkiego
Andruczyk Maria, Sejny, Zawadzkiego
Milanowscy Regina Henryk, Sejny, Ogrodowa
Gałążyn Henryk, Suwałki
Szułowicz Grudziwyszczyna
Wróblewscy Anna Radosław, Zaruby
Bykas Maria, Sejny, Łąkowa
Bykas Longina Jan, Sejny, Łąkowa
Wydra Janina Henryk, Sejny, Wojska Polskiego
Szyłak Maria Stanisław, Sejny, Konarskiego
Jaśkiewicz Sylwia Jacek, Kolonia Sejny
Karłowicz Marianna Józef, Sejny, Konarskiego
Akcja Katolicka, Sejny
Żagunis Lucyna Tomasz, Sejny, Zawadzkiego
Januszanis Bogusław Józef, Sejny, Wojska Polskiego
Brunejko Dorota Józef, Bubele
Bałulis Irena Robert, Sejny, Cisowa
Radziwiłko Grażyna Zdzisław, Sejny, Zawadzkiego
Bulwin Regina Stanisław, Sejny, Zawadzkiego
Przeborowscy Krystyna Zenon, Sejny, Konopnickiej
Jurkiewicz Czesław, Radziuszki

INTENCJE MSZALNE 23.06-07.07.2024

NIEDZIELA 23 CZERWCA 2024

07:00 +Janina Okulanis
08:30 +Robert (33r.) i z r. Milewskich, Rakucewiczów i Groblewskich
08:30 +Janina Delnicka (gr.)
10:00 O bł. Boże, opiekę MB, wiarę i miłość dla Misiukanis w 18 r. ur.
11:30 Za parafian
11:30 +Czesław Burdyn +Andrzej Jakubowski
KRASNOWO
13:00 LT: +Jerzy (6r.) +Donat (13r.) +Weronika (16r.) Łatwis
17:30 +Jan Sidor

PONIEDZIAŁEK 24 CZERWCA 2024

06:30 O bł. Boże, opiekę MB i zdrowie dla Janiny i Czesława
08:00 +Janina +Józef i z r. Bartoszewiczów i Januszko
08:00 +Jerzy Trofimiuk (8r.)
08:00 +Janina Delnicka (gr.)
17:30 +Janina +Leokadia Kaszkiel
17:30 +Janina Jodango
17:30 +Józef Polens
17:30 +Jan Wilkiel

WTOREK 25 CZERWCA 2024

06:30 +Janina Delnicka (gr.)
08:00 +Jan Namiotko +Jan +Władysława Miszkiel
08:00 +Helena Gajdzińska (6r.)
17:30 +Jan +Elżbieta z r. Brzezińskich i Jakubowskich
17:30 +Wacława +Izydor +Marianna Klucznik
17:30 +Helena Okulanis (4mc)

ŚRODA 26 CZERWCA 2024

06:30 +z r. Chmielewskich i Ołów
08:00 +Genowefa Rogucka (5mc)
08:00 +Marianna +Antoni +Leokadia +Lucjan Staśkiel
08:00 +Robert Chrułski (miesiąc od pogrzebu)
08:00 +Janina Delnicka (gr.)
17:30 Dziękczynna i o bł. Boże, opiekę MB, miłość i zdrowie dla Agnieszki i Michała Lauda w 12 r. ślubu i rodziny
17:30 +Teresa Rutowicz (3r.)
17:30 +Wiesław Jakubowski (18r.)

CZWARTEK 27 CZERWCA 2024

06:30 +Janina Delnicka (gr.)
08:00 +Władysława +Władysław z r. Cichanowiczów i Rutkowskich
08:00 +Wincenty Wilkiel (2mc)
08:00 +Janina +Bolesław Małkiński
17:30 +Czesław Okraglis
17:30 +Janusz Niemkiewicz (2r.)
17:30 +Janina +Henryk Żukowscy
PIĄTEK 28 CZERWCA 2024
06:30 +Piotr Pasek

08:00 +Kazimiera i z r. Adamowiczów i Magalengo
08:00 +Tadeusz Sitko (5r.)
08:00 +Piotr Wojciechowski +Janina +Jan
17:30 O bł. Boże, opiekę MB i zdrowie dla Kacpra Karcewskiego i Karoliny
17:30 +Helena Rogowska (8r.)
17:30 +Mirośław Wyganowski (20r.)
17:30 +Janina Delnicka (gr.)

SOBOTA 29 CZERWCA 2024

06:30 +Piotr +Aniela Szydłowsy
08:00 +Eugenia +Władysław i z r. Derdzikowskich i Janczulewiczów
08:00 +Stanisław Korzeniecki (11mc)
08:00 +Janina +Józef Grochowscy
17:30 +Roman i z r. Koronkiewiczów
17:30 +Małgorzata Rapczyńska (3r.)
17:30 +Janina Delnicka (gr.)

NIEDZIELA 30 CZERWCA 2024

07:00 Dziękczynna i o bł. Boże, opiekę MB i zdrowie dla Jana i Haliny i rodziny
08:30 +Halina i z r. Sokołowskich i Ogórkisów
08:30 +Halina +Piotr Kossa
10:00 +Józef (42r.) +Stanisława +Józef Żytkowscy +Władysława Kaszkiel
11:30 Za parafian
KRASNOWO:
13:00 LT: +Jan (10r.) i z r. Kasperowiczów i Pieczulisów
17:30 +Janina Delnicka (gr.)

PONIEDZIAŁEK 1 LIPCA 2024

07:15 +Jan Kowalik (9r.)
07:15 +Józef +Helena +Stanisław +Antonina Gajdzińscy +Robert +Stanisław Czeszkiewicz
07:15 +Stanisław Podgórski (2r.) +Genowefa Durtan
07:15 +Janina Pietrewicz (gr.)
17:30 +Czesław +Czesława +Petronela +Witold Wysoccy
17:30 +Marian i z r. Luto
17:30 +Anna +Marian i z r. Masianis

WTOREK 2 LIPCA 2024

07:15 +Helena +Natalia +Kazimierz Wilkiel
07:15 +Halina +Stanisław Staśkiel
07:15 +Aleksandra (37r.) +Józef i z r. Jarzębowiczów
07:15 +Janina Pietrewicz (gr.)
17:30 +Halina Sokołowska +Halina Makowska +Halina Jakubowska
17:30 +Marianna +Jerzy Budowicz
17:30 +Julia +Antoni +Romuald Sienkiewicz

ŚRODA 3 LIPCA 2024

07:15 +Elżbieta Sojko (3mc)
07:15 +Aleksandra +Józef +Adolf z r. Jarzębowiczów
07:15 +Józef +Regina +Janina Andrejczyk
07:15 +Janina Pietrewicz (gr.)

INTENCJE MSZALNE - DOKOŃCZENIE

17:30 +Halina Krejczman (8r.)

17:30 +Regina +Grzegorz Okraglis

17:30 +Beniamin Szyc +Walerian Szrajbert

CZWARTEK 4 LIPCA 2024 PIERWSZY MIESIĄCA

07:15 +Anna Kieruj-Staniewicz (4mc)

07:15 +Daniela i z r. Topolskich i Santor

07:15 +Romuald Bykowski (miesiąc od pogrzebu)

07:15 +Janina Pietrewicz (gr.)

17:30 O bł. Boże, opiekę MB i zdrowie dla Anny i Michała i rodziny

17:30 +Stanisław Jarmołowicz (miesiąc od pogrzebu)

17:30 +Zofia (10r.) +Wacław z r. Pietranisów

17:30 +Genowefa Rogucka

PIĄTEK 5 LIPCA 2024 PIERWSZY MIESIĄCA

07:15 +Marian Szczudło

07:15 +Jan (25r.) +Jerzy (9r.) i z r. Wojciechowskich i Waszkiewiczów

07:15 +Mieczysław Sankowski (1r.)

07:15 +Janina Pietrewicz (gr.)

17:30 +Leontyna +Aleksander Krawczyk

17:30 +Krzysztof Waluś (miesiąc od pogrzebu)

17:30 +Stefan Kaufman (15r.)

SOBOTA 6 LIPCA 2024 PIERWSZA MIESIĄCA

07:15 O bł. Boże, opiekę MB i zdrowie dla Beaty i Wojciecha Jasionowskich w 30 r. ślubu

07:15 +Jan Sojko (23r.) +Józef Misiukanis

07:15 +Janina Pietrewicz (gr.)

16:00 O bł. Boże dla Nowożeńców

17:30 +Stanisław Rupiński (5mc)

17:30 +Paweł i z r. Koneszko i Kućmierz

17:30 +Henryk Mikołajczyk

NIEDZIELA 7 LIPCA 2024

07:00 +Teresa Okulanis (15r.)

08:30 Za parafian

08:30 +Edward Delnicki (10r.)

10:00 +Dariusz (2r.) +Łukasz +Zofia +Czesław Wilkiel

11:30 +Stanisław +Genowefa Jastrzębscy +Halina +Piotr Kossa

13:00 LT: +Józef (15r.) +Eugenia i z r. Niewulisów

17:30 +Janina Pietrewicz (gr.)

Eucharystia - czym jest dla mnie?

Wielokrotnie zdarza się, że przychodzimy na Mszę Świętą z przyzwyczajenia, namówieni przez rodzinę lub przyjaciół, ale nie do końca wiemy, co się za tym kryje. Niecierpliwie spoglądamy na zegarek, podczas kazania myślimy o planach na wakacje, a wszystkie czytane przez księdza formuły wydają się być długie, niezrozumiałe i całkowicie oderwane od rzeczywistości. Co kryje się za tym wszystkim? W czym tak naprawdę uczestniczymy i co zrobić, żeby Eucharystia była czasem pogłębiania relacji z Bogiem?

Oto 10 faktów o Eucharystii, które mogą zupełnie zmienić twoje myślenie i pokazać, czym tak naprawdę jest Msza Święta: (ciąg dalszy z poprzedniego Siewcy)

7. Ochrona przed grzechem śmiertelnym - „Powiadam wam: Tak samo w niebie większa będzie radość z jednego grzesznika, który się nawraca, niż z dziewięćdziesięciu dzieł sprawiedliwych, którzy nie potrzebują nawrócenia” (Łk 15, 7).

Komunia Święta ochrania nas przed popełnieniem grzechu śmiertelnego. Nieraz nie przyjmujemy Komunii ze względu na grzechy lekkie, czujemy się nieczysti. Tymczasem Komunia ochrania nas przed kolejnymi złymi uczynkami i myślami, na które możemy być bez niej bardziej podatni. Bliskość Jezusa wspomaga nasze działanie i prowadzi nas ku właściwie podjętym decyzjom.

8. Duchowe pocieszenie - „Przyjdźcie do Mnie wszyscy, którzy utrudzeni i obciążeni jesteście, a Ja was pokrzepię” (Mt 11, 28).

Eucharystia, osobiste spotkanie z Jezusem, przynosi prawdziwe ukojenie i pocieszenie. Kiedy potraktujemy ją jak spotkanie z przyjacielem, z którym możemy o wszystkim porozmawiać, wyzalic się, opowiedzieć o swoich troskach, to spojrzymy na Mszę Świętą zupełnie inaczej. Msza Święta i przyjęcie Komunii mogą stać się osobistym spotkaniem z Kimś, kto chce nas pocieszyć, dodać sił i ochoty do zmagania się z codziennymi problemami.

9. Centralny punkt naszego życia - „Ja jestem drogą i prawdą, i życiem” (J 14, 6).

Bardzo łatwo możemy określić priorytety, którymi kierujemy się w naszym życiu. Warto sobie o nich przypominać w codziennej modlitwie, podczas czytania Pisma Świętego i uczestnictwa w Eucharystii. Święty Augustyn powtarzał: „Gdzie Bóg jest na pierwszym miejscu, tam wszystko inne jest na swoim miejscu”. Idąc za tą myślą, uczynimy Boga głównym punktem odniesienia w naszym życiu.

10. Pojednanie - „A trzeba się weselić i cieszyć z tego, że ten brat twój był umarły, a znów ożył, zaginął, a odnalazł się” (Łk 15, 32).

Kiedy otwieramy się na Boga tacy, jacy jesteśmy, to On otacza nas swoją miłością i miłosierdziem. Msza Święta prowadzi do pojednania, ponieważ przychodzimy na nią razem ze swoimi słabościami, problemami, grzechami i chcemy je wszystkie oddać Panu Bogu i pozwolić się prowadzić.

Wymienione powyżej punkty mogą całkowicie zmienić postrzeganie niedzielnej Mszy Świętej. Warto co jakiś czas sobie o nich przypominać, żeby mieć świadomość pełnego uczestnictwa w Eucharystii oraz żeby obudzić w sobie chęci do częstszego brania udziału w nabożeństwie i przyjmowania Komunii Świętej.

Julia Płaneta, DEON

PIERWSZA KOMUNIA 2024

1 czerwca 2024 r. dzieci I grupy ze Szkoły Podstawowej po raz pierwszy w pełni uczestniczyły w Eucharystii: Kamila Abramczuk, Lena Buchowska, Izabela Chrulka, Izabela Fejfer, Maciej Gilis, Klara Gutowska, Gabriela Hańczuk, Amelia Jankowska, Olga Jasionowska, Artur Kiejza, Wiktoria Kisiel, Olivia Korzeniecka, Michał Krejpcio, Michał Kuklewicz, Blanka Kuskowska, Michał Leonowicz, Szymon Leonowicz, Miłosz Maksimowicz, Piotr Matulanis, Blanka Miszkiel, Sebastian Niemkiewicz, Natalia Nowak, Norbert Pawełek, Tymon Pawlukowski, Igor Polakowski, Igor Poszwa, Magdalena Przeborowska, Wiktor Rydzewski, Marcel Selwent, Sandra Sokołowska, Kacper Sokołowski, Magdalena Szyszko, Wiktoria Waszkiewicz, Dawid Zabłocki, Paweł Żukowski, Milena Żółtko

2 czerwca 2024 r. dzieci litewskie po raz pierwszy w pełni uczestniczyły w Eucharystii: Ernest Bernecki, Stanisław Brzeziński, Anita Leończyk, Wiktoria Pietruszkiewicz, Samanta Skrypko, Gabija Magalengo, Hubert Masionis, Gabriela Baygis

8 czerwca 2024 r. dzieci II grupy ze Szkoły Podstawowej po raz pierwszy w pełni uczestniczyły w Eucharystii: Wiktoria Ambrosiewicz, Lena Balita, Lena Brzozowska, Piotr Buchowski, Bartosz Czeszkiewicz, Daniel Durtan, Bianca Gaus, Marianna Głowińska, Fabian Janiga, Miłosz Jankowski, Amelia Janus, Kinga Janus, Aleksandra Jarzębowicz, Bartosz Jastrzębski, Ignacy Kaliszewski, Kacper Kruszyłowicz, Anna Ławtis, Hanna Marcinkiewicz, Hanna Sapięga, Karolina Staśkiewicz, Karolina Totczyk, Aleksandra Żęgarska

Śp. Siostra Barbara Matejkowska (1937-2024)

Siostra Barbara przysłała na świat w rodzinie Józefa i Władysławy (z domu Staroń) dnia 4 października 1937 r. w Wojciechowicach (pow. Ostrołęka).

Do Zgromadzenia Sióstr Franciszkanek Rodziny Maryi wstąpiła 31 lipca 1958 r. w Warszawie, ul. Żelazna 97. Odbyła formację w Zgromadzeniu, najpierw postulat, a potem nowicjat, po czym złożyła pierwsze śluby zakonne 16 lipca 1961 r. Śluby wieczyste złożyła w Częstochowie 14 lipca 1966 r., a więc w Roku Milenijnym (Tysiąclecie Chrztu Polski).

Siostra Barbara zdobyła wykształcenie jako Siostra Zakonna w Zgromadzeniu Sióstr Franciszkanek Rodziny Maryi: Liceum Ogólnokształcące i Świadcetwo Dojrzałości uzyskała w Elblągu w 1978 r. Ukończyła kurs przeszkolenia sanitarnego i zdała egzamin na asystentkę pielęgniarską. Ukończyła również Studium Przedmiotowo - Metodyczne Dla Nauczycieli na kierunku oligofrenopedagogika w Krakowie w 1979 r. Studium Pedagogiczne dla czynnych nauczycieli placówek oświatowo-wychowawczych w Warszawie w 1982 r.

Uzyskała również kwalifikacje w zakresie nauczania początkowego w szkołach specjalnych i ukończyła kurs dla nauczycieli prowadzących zajęcia z zakresu rewalidacji indywidualnej w placówkach kształcenia specjalnego. Siostra Barbara w Zgromadzeniu najczęściej pełniła obowiązki jako wychowawczyni, pielęgniarka, katecheta. Była również dwa razy dyrektorka i przełożoną.

Siostra Barbara posługiwała w następujących placówkach:

Warszawa – Płudy (1961-1963); Brwinów (1963-1965); Anin (1965-1966); Brańszczyk (1966-1967); Elbląg (1967-1977); Ostrówek (1977-1982); Kostowiec (1982-1983); Augustów (1983-1989); Brańszczyk (1989-1993); Robercin (1993-1995); Izabelin (1995-1996); Kostowiec (1996-2000); Sambor (Ukraina) (2000-2003); Sejny (2003-2024).

Tak więc w wypełnianiu swojego powołania najdłużej Siostra Barbara posługiwała w Sejnach (21 lat). Tutaj stała się opiekunką tego świętego miejsca, naszej Bazyliki, dbając o jej wygląd, czystość, skupiała wokół siebie pomocnice i razem myły, czyściły, wycierały kurze, z drabiny czyściły szklane wejście do świątyni. S. Basia dbała o czystość szat liturgicznych, naczyń liturgicznych, czyściła je, aby ich wygląd był godny Bożej chwały. Jej zawdzięczamy odpowiednią ilość ornatów różnych kolorów, ilość alb i komży, bielizny kielichowej. Szczególną troską otaczała kaplicę Matki Boskiej. Bardzo kochała Maryję, a zwłaszcza w tym wizerunku sejneńskim. Szerzyła kult maryjny, opowiadała przybywającym pielgrzymom historię cudownej figury, gromadziła liczne wota dziękczynne przynoszone do Maryi. Ułożyła Nowennę do Matki Boskiej Sejneńskiej, którą do dzisiaj modlimy się w każdą sobotę. Uszyła piękne ornaty z wizerunkiem Pani Sejneńskiej. Rozprowadzała liczne pamiątki, dewocjonalia, obrazki, publikacje o Sejnach. Prowadziła modlitewną wspólnotę Nieustającego Różańca. Jeszcze kilka lat temu uczyła najmłodsze dzieci w przedszkolu, przygotowywała z nimi kilkakrotnie „Jasełka”. Sejny zawdzięczają Siostrze Basi ogromnie dużo, pozostawiła siebie służąc Panu Jezusowi i Matce Bożej, Kościołowi i Zgromadzeniu. Za to wszystko niech Bóg sam będzie nagrodą za Jej wierną służbę, a Ona niech z Nieba pamięta o nas i modli się za nas. Spoczywaj w pokoju Siostro Basiu.